

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **LIGHT Gold s. r. o.**, se sídlem Na Poříčí 1041/12, Praha 1, zastoupeného JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem se sídlem Karlovo nám. 28, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2015, čj. 9343/15/5100-41453-711090, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2015, čj. 11 Af 26/2015 - 59,

t a k t o :

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2015, čj. 11 Af 26/2015 – 59, **se zrušuje.**
- II. Návrh žalobce na zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2015, čj. 11 Af 26/2015 – 27, **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 25. 3. 2015, čj. 9343/15/5100-41453-711090 (dále „napadené rozhodnutí“) Odvolací finanční ředitelství (dále „žalovaný“) zamítlo žalobcovo odvolání proti zajišťovacím příkazům vydaným Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, územním pracovištěm pro Prahu 1.

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze. Městský soud zastavil řízení o žalobě usnesením ze dne 2. 6. 2015, čj. 11 Af 26/2015 – 27, protože žalobce nezaplatil v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek; usnesení bylo žalobci doručeno dne 3. 6. 2015. Dne 9. 6. 2015 žalobce požádal městský soud o zrušení usnesení o zastavení řízení s tím, že v den jeho doručení podal k městskému soudu žádost o

osvobození od soudních poplatků. Tato žádost byla tudíž doručena městskému soudu před tím, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci. Za těchto okolností byly splněny podmínky pro to, aby městský soud zrušil usnesení o zastavení řízení postupem podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Výrokem I. usnesení ze dne 9. 6. 2015, čj. 11 Af 26/2015 – 59, městský soud zamítl žalobcův návrh na zrušení usnesení o zastavení řízení a výrokem II. téhož usnesení vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 12 000 Kč. Podle městského soudu nebyly splněny podmínky uvedené v § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, protože žalobce zaplatil soudní poplatek až poté, co usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci. Za těchto okolností již městský soud nerozhodoval o žalobcově žádosti o osvobození od soudního poplatku, pouze rozhodl podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích o vrácení soudního poplatku zaplaceného po právní moci rozhodnutí o zastavení řízení.

III.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost. Městský soud byl podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích povinen zrušit usnesení o zastavení řízení, neboť stěžovatel doručil soudu žádost o osvobození od soudních poplatků ve stejný den, kdy mu bylo doručeno usnesení o zastavení řízení. Stěžovatel poukázal v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, čj. 1 As 31/2008 – 41, a na navazující judikaturu.

IV.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích platí, že *„usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.“*

[9] Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížností napadené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 3. 6. 2015 a že v tentýž den zástupce stěžovatele doručil městskému soudu e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2008, čj. 5 Afs 1/2007 – 172, platí, že *„rozhodnutí soudu ve věci správního soudnictví nabývá právní moci (§ 54 odst. 5 a § 55 odst. 5 s. ř. s.) dnem, kdy bylo doručeno účastníkům, a to uplynutím posledního okamžiku tohoto dne. Účastník zaplatí soudní poplatek dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo*

právní moci, i tehdy, učiní-li tak v den, kdy usnesení nabylo právní moci.“ Nejvyšší správní soud byl v citovaném rozhodnutí veden úvahou, že procesní předpisy nestanoví výslovné pravidlo, jak určit přesný okamžik doručení písemnosti, a neodvívá od tohoto okamžiku procesní důsledky rozhodnutí. S využitím obdobných důvodů, na jejichž základě byl okamžik nabytí právní moci doručovaného rozhodnutí stanoven až k uplynutí posledního okamžiku dne, kdy k doručení došlo, lze argumentovat i ve vztahu ke včasnosti uplatněné žádosti o osvobození od soudních poplatků. Jestliže byla tato žádost doručena soudu v den doručení rozhodnutí o zastavení řízení, je třeba ji považovat za doručenu dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, čj. 1 As 31/2008 – 41).

[10] Za těchto okolností bylo třeba postupovat podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, usnesení o zastavení řízení zrušit a následně rozhodnout o stěžovatelské žádosti o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud poznamenává, že tento postup není podmíněn návrhem či žádostí účastníka řízení, ale soud takto jedná z úřední povinnosti.

[11] V nyní posuzované věci stěžovatel zřejmě z procesní opatrnosti navrhl městskému soudu, aby přistoupil k aplikaci § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích a zrušil usnesení o zastavení řízení. Městský soud tento návrh zamítl výrokem I. kasační stížností napadeného usnesení, neboť nepovažoval za významné, že žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků ještě před tím, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci. Jak plyne ze shora uvedeného, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožnil, a proto zrušil výrok I. kasační stížností napadeného usnesení.

[12] Kasační stížnost dále směřovala proti výroku II. napadeného usnesení, kterým městský soud vrátil stěžovateli soudní poplatek. Výrok o vrácení soudního poplatku obsahově navazuje na výrok o zamítnutí návrhu na zrušení usnesení o zastavení řízení, který Nejvyšší správní soud zrušil z výše uvedených důvodů. Je-li zrušen podkladový výrok, je třeba zrušit i výrok navazující, neboť bez podkladového výroku nemůže obstát. Nejvyšší správní soud proto zrušil i výrok II. kasační stížností napadeného usnesení.

[13] Nejvyšší správní soud dále zvažoval, zda věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení, a vyhodnotil tento procesní postup jako nadbytečný. Nejvyššímu správnímu soudu je totiž z úřední činnosti známo, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2015, čj. 11 Af 26/2015 – 27, kterým městský soud zastavil řízení o nezaplacení soudního poplatku a jehož zrušení se stěžovatel domáhal návrhem ze dne 9. 6. 2015 s poukazem na § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, již bylo zrušeno k procesně samostatné kasační stížnosti stěžovatele rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2015, čj. 8 Afs 90/2015 – 35, který nabyl právní moci dne 9. 11. 2015. Návrh stěžovatele ze dne 9. 6. 2015 tudíž směřuje proti již zrušenému rozhodnutí, což představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení o tomto návrhu. Kasační soud tudíž s ohledem na zásadu procesní ekonomie odmítl návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[14] Nejvyšší správní soud dále dospěl k závěru, že vzhledem ke shora popsané procesně specifické situaci není povinen rozhodnout o nákladech řízení. Podle § 61 odst. 2 s. ř. s. soud rozhodne o povinnosti nahradit náklady řízení zpravidla v rozsudku nebo usnesení, jímž se řízení končí. Tato situace nenastala, neboť odmítnutý návrh stěžovatele ze dne 9. 6. 2015 měl výhradně procesní charakter; nejednalo se o návrh na zahájení řízení, jehož

odmítnutím by bylo řízení před městským soudem skončeno. Řízení před městským soudem dále pokračuje, neboť usnesení o zastavení řízení bylo zrušeno a věc vrácena městskému soudu k dalšímu řízení shora uvedeným rozsudkem čj. 8 Afs 90/2015 – 35.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. prosince 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu